

Josep Samper, objectiu 10%

Josep Samper, president de la Borsa de València, repassa els projectes de la institució alhora que apunta les bases perquè el mercat de valors recupere la quota que li correspon en relació a la seua importància financera.

Com valora la decisió de la Generalitat Valenciana d'efectuar una emissió de deute públic en la Borsa de València a partir del pròxim mes de març?

—Em sembla una bona mesura perquè els pagarés són una via de finançament més barata per a la Generalitat. A més, la possibilitat que tinguen dos trams, un a curt termini, de tres o sis mesos, i l'altre a mig termini, de tres a cinc anys, permet que l'inversor pugui triar segons les seues possibilitats.

—¿Aquesta serà, per tant, una bona col·locació per a l'inversor de peu?

—Ho pot ser si el tipus d'interès està entre el 0'5% i l'1% per sota del menor. Això és una norma objectiva i per tant el tipus d'interès oscil·larà d'acord amb el mercat i la seua rendibilització seguirà la pauta del mercat.

—¿De quina manera revertirà aquesta emissió en la dinàmica de la Borsa de València?

—La Borsa de València en aquest cas pot donar-li un mercat secundari perquè la col·locació d'aquest deute públic serà per subhasta. Per tant, una vegada col·locada l'emissió a través de les societats i agències, la borsa organitzarà un mercat secundari que doni liquidesa de forma que l'inversor pugui, en qualsevol moment, vendre els pagarés segons les condicions del mercat.

—¿En quin moment es troba el projecte d'obrir un mercat de futurs a la Borsa de València?

—Estem en període d'estudi

"El mercat de futurs de València seguirà el model implantat a Chicago"

a fi de fer un mercat de futurs de mercaderies.

—¿És aprofitable l'experiència realitzada des de la Borsa de Barcelona?

—Realment, el mercat de futurs català és de deute públic i per tant el mecanisme de cambra de compensació ens pot servir, però la resta requereix altres mecanismes perquè es tracta de mercaderies i en aquest cas la perdurabilitat és un factor molt important. Nosaltres

hem efectuat una primera aproximació al model de Chicago, on funciona un mercat de futurs de primeres matèries i mercaderies agrícoles, el qual s'adapta molt més a les nostres necessitats.

—¿Quina valoració es fa des de València del període que té en vigència el mercat continu de valors?

—Han passat cinc mesos des de la seua posada en marxa i s'ha detectat un important

descens del volum de contractació, aproximadament a la meitat. Això és degut al fet que hi ha bancs que han entrat en companyies de valors les quals no són membres de la Borsa de València, i també perquè dels bancs que s'han establert tan sols un ha acabat l'any treballant alhora al mercat continu i al rotlle.

Si tots els bancs efectuessin totes les operacions des de la Borsa de València, recuperariem el mateix volum de contractació que teníem el 1988 i, fins i tot, podríem arribar a tenir el 10% del volum del mercat estatal, que és el paràmetre que ens pertoca d'acord a la nostra importància financera.

—¿Quina adquisició recomanaria vostè a un inversor de tipus mitjà en aquest moment?

—Hi ha opcions molt interessants en aquests moments. En el grup elèctric, per exemple, hi ha una activitat molt interessant que respon al fet que els valors no estaven degudament cotitzats i per tant poden continuar la seua tendència a l'alça. També les constructors i immobiliàries, malgrat haver-se arribat a una situació quasi de saturació, presenten un cert marge de seguretat. I, finalment, tot el que sigui transport, autopistes, químiques, energia i aigües són grups que encara tenen molt a dir. Per tant, es pot fer una cartera diversificada que permeti compensar pujades fortes en valors més estabilitzats.

Albert Vicent